

Gamelbd.

010

de,

33
STVDIORVM HVMANIORVM
DE
FATIS
PAVCA DISSERIT,

ET AD
ACTVM PVBLICVM
QVO
VIRO
NOBILISSIMO, CLARISSIMO, DOCTISSIMO QVE
DOMINO
HENRICO IVLIO
CHRISTIANO
FRITSCHIO
SVB - RECTORIS
MVNVS
DEMANDABITVR

AD DIEM IV. AVG. MDCCCL.
INVITAT
D. MARTINVS GRVLICHIVS
SVPERINTENDENS.

TORGAVIAE, LITERIS PETERSELLIANIS.

STADIORVM HUMANIORVM

RATI

PUBLICA DIPLOMATA

ACTVM PABLICVM

VIVO

MONSISMO, CIVITATIS, DIOCESIS, PROVINCIA

DOMINIO

HERNICO IULIO

CHRISTIANO

BRIETSCHEIO

SAECULO OCTOGINTA

MUNS

BRUNNEN

AD MUNINAS MECER

DE MUNIBUS GERMATICIS

ACQUAM MUNIBUS TERRITORIIS

B. C. D.

Ecclesiam luminari nocturno, non iisdem semper phasi-
bus splendenti, assimilari noyimus; Imperia etiam ac
Regna suas Periodos habere certum est: Quid ergo mi-
rum, si neque bona litera sive artes liberales in eodem
semper statu eademque perpetuo dignitate ac aestimio perstite-
rint, sed si suis potius intervallis distinctas vicissitudines expertae
sint? Quem temere fugit, quam pro diverso Ecclesia ac Rei-
publicae statu elegantiores literæ etiam stentque cadantque?
Omnium literarum expers habendum foret, qui varia studiorum
fata nesciret. Vetusissimorum temporum memoriam recolen-
tes statim intelligent, quod quidem tempore Monarchiae græcæ
& jam antea, liberalibus disciplinis suum decus suusque nitor
steterit, atque debitus honos iisdem sub Romanis etiam Impera-
toribus servatus sit. At quanto vilipendio quantoque decre-
mento imo contemtui ac opprobrio Seculo V. inclinante hæc
ipsa studia exposita fuerint, non subtacent annalium veterum
conditores. Irruentes in Italiam Heruli, Gothi, Longobardi &
quæ non barbara gens? uti Latium, ita linguam latinam adeo
devastarunt & derurparunt, ut extincta Latinitatis puritate, lin-
guæ, quam vocabant, rustica ipsum Latium & literatum orbem
occuparet.

Et utinam! hoc Musarum infortunium nubecula saltem ci-
to transitura fuisset! Ast, quem latet, quam per septem integra
Secula eadem sub situ & squalore contemtim sepulta jacuerint
Seculo demum XV. in lucem reducenda? Huic enim Seculo ea
felicitas contigit, ut studia, fordinibus rejectis, pristinum nitorem
pristinamque elegantiam recuperare sensim inciperent. Quæ
inopinata rerum mutatio tanta mihi semper visa est, ut plus
simplici vice in causas reviviscentium Musarum paulo solertius
inquirendi occasionem quæsiverim. Doleo autem vehemen-
ter, quod in præsentiarum tantum temporis & otii, quantum

quidem hanc jucundam investigationem requirere facile quilibet intelligit, mihi non suppetat.

Historia testatur, quod jam Seculo XIII. ingenuæ quædam mentes soporem pristinum excutere, barbariem profligare & Musis viam præire anni si fuerint. Hoc enim tempore ars *pictoria*, ars *musica* & *poëtica* amissas vires recuperaturæ viæ sunt. Namque circa hoc temporis intervallum & maxime circa annum 1207. inter Italos *Cimabuenus* nobilis Florentinus in arte *pingendi* adeo inclaruit, ut memoriam sui immortalem rediderit. Quos non hac sua fama vestigiis suis insistere excitat? Quem temere *Giotto* nomen fugit? qui, supersite adhuc præceptore suo *Cimabueno*, *pingendi* artem tanto successu tanquam admiratione exercuit, ut *Stephanus Florentinus* & *Petrus Laurati* ex ejus schola prodeentes felicissimis graphicis restauratoribus merito annumerentur. Circa eadem autem tempora ars quoque *musica* una cum *poëtice*, quæ dudum ambæ deliquium passæ erant, vires resumere & in pristino splendore e tenebris tamen adhuc spissis micare cernebantur, illa quidem in *Italia*, ope *Guidonis Aretni*; hæc autem in *provincia Rhodanensi*, *Falcaterio de Falcateriis* & *Guidone Guinicello* autoribus.

Verum, uti teste Cicerone, omnes scientiæ sororio quasi vinculo connexæ cohærent; ita fieri nequit, quin poësi restituta & reliquæ nobiliores disciplinae reviviscerent omnes, omnes autem illo tempore revivixisse primum in *Dante Alighieri* & *Francisco Petrarcha*, (dulcia semper omnibus merito literatis nomina!) apparuit, horum enim duumvirorum merita qui ignorat, omnia nescit. Vix vero eorum nomina ac studia innotauerant, cum alii viri docti pari fervore accensi eruditione nil prius nil antiquius habendum putabant, et fausto fortuito infortunio accidit, ut reviviscentibus studiis socias porrigit manus incipient doctissimi e Græcia exules, *Emanuel Chrysoloras*, *Georgius Trapezuntius*, *Bessarion*, *Theodorus Gaza*, *Johannes* & *Constantinus Lascaris*, *Demetrius Chalondylas* &c. qui capta anno 1453.

Con-

Constantinopoli in Italiā profugientes non sine stupore de re-
cens invento *Typographia* artificio inaudiebant, illiusque bene-
ficio græcam literaturam late disseminando, neminem non in
amorem elegantiorum literarum rapiebant. Quibus cum Lat-
initatis studiosiores paria facere conarentur, dici nequit, quant-
um ex hoc literario zelo incrementi studiis accreverit. Bre-
vitate temporis & angustia chartæ hic latius divagari prohibeor,
proinde sat mihi erit, si nomina saltem precipuorum in exclo-
lendis nobilioribus literis coryphaeorum & dàdúchorum, ser-
vato tamen temporis ordine, & apposito die singulorum emor-
tuali, repetiero.

Vestigia *Dantis Aligheri* & *Petrarchæ* supraque dictorum
Græcorum presso pede sequebantur

Alexander Hegius † 1433. Rector Scholæ Daventriensis, vir lite-
rareum græcarum peritissimus, cujusque dialogi & epistolæ
prostant.

Leonhardus Brunus Aretinus † 1443. Emanuelis Chrysoloræ di-
scipulus, cuius latina Ethicorum Aristotelis versio & alia su-
persunt.

Poggius Bracciolinus Florentinus † 1459. primus *Quintiliani* in
Germania repertor & editor. Constat enim inter omnes, hunc
nostrum instituto anno 1414. itinere eruditio vetustissima in
præcipuis Monasteriis χαροφύλακα perlustrasse, quo Codices
MSStos conquereret, conquistosque prelo subjiciendos cura-
ret, raseo doctissimos ejus libellos *Sallengreniano Antiquita-*
tum Romanarum Thesauro insertos.

Georgius Purbachius, Austriacus, † 1461. felicissimus disciplina-
rum mathematicarum restaurator, documento sunt noxae
ejus Planetarum Theoriae n. r. λ.

Eneas Sylvius, Friderici III. Imperatoris quondam Secretarius,
postea sub nomine Pii II. Papa Romanus, maximis sui tem-
poris literatoribus merito annumerandus, † 1464. Clerum
Germaniæ ipsi potissimum debere, quod e præsca barbarie
ereptus

eruptus fuerit, inter harum rerum gñaros constat. Cum enim in Concilio Basileensi nostri Æneæ facundia & Polymathia innotesceret, ejus exemplo Clerus Germaniae incitatus & ipse pari studio literas excolere incepit.

Laurenzijus Valla, Romanus, † 1467. primus Critices sanioris restaurator, testatur hoc liber ejus de *ficta Constantini M. donatione*, quem aulæ romanensi sudem semper in oculis fuisse notum est.

Job. Regiomontanus, Francus, † 1476. Purbachii discipulus & Germaniæ Euclides, notari hoc loco meretur, quod anno ejus emortualis prima post restauratas literas *Grammatica græca* opera *Constantini Lascaris* typis fuerit exscripta.

Franciscus Phileplus, magni Emanuelis Chrysoloræ quondam auditor & gener † 1481. tanto græcas literas applausu Florentiæ docuit, ut ultra CCCC. auditores lectionibus ejus interfuisse dicantur. Epistolas ejus eruditii semper in deliciis habuere.

Rudolphus Agricola, † 1485. communis Germaniæ præceptor, Academiam Heidelbergensem maxime ornavit. Opera ejus ex editione Alardi Amstelredami prostant.

Hermolaus Barbarus, Venetus, poëta excellens & primus post παλαιότεροι literarum in *Plinii historiam naturalem* commentator, † 1494.

Angelus Politianus, Hetruscus, ingenium præcox, nimius Pindarī æstimator, græcae autem literaturæ adeo peritus, ut vel ipsum Demeritum Chalondylam superare visus sit. † 1494.

Marsilius Ficinus, philosophiæ Platonicae acerrimus vindic & tersæ latinitatis scriptor, † 1499.

Conradus Celtes, Francus, polyhistor famigeratissimus & primus inter Germanos poëta laureatus Societatisque Rhenanæ membrum, † 1508.

Job. Mirmelius, Rector Scholæ Monasteriensis in Westphalia, alter post Agricolam Germaniæ præceptor, & cuius schola tanquam

- quam ex equo Trojano præstantissimi prodiere viri, quorum
facile principem Philippum Melanchthonem dixeris. † 1513.
- Rudolphus Langius, primus ferme masculæ poëeos latinæ in Ger-
mania restaurator, cuius carmen de excidio Hierosolymitano
heroicum orbi literato fuit miraculo. † 1519.
- Job. Capnio s. Reuchlinus lingua græca non minus quam ebrai-
cæ doctissimus, cuius etiam primam anno 1508. edidit Gram-
maticam, taceo ejus Breviloquium sive purgatum a pristinis
sordibus vocabularium latinum, † 1521.
- Alexander ab Alexandro, Neapolitanus, cuius dies geniales lu-
cernam olenit. † 1523.
- Hermannus Buschius nobili genere natus, polyhistor insignis,
commilito quondam Murnelii & Erasmi, cuique Academia
Marburgensis multa debet. Commentarius ejus in *Donatum*
notus est, notius autem *Vallum* ejus *Latinitatis* sive vocabula-
rium purioris latinitatis, † 1534.
- Erasmus Roterodamus, quem novimus ridendo & jocando di-
xisse verum, & ita dixisse, ut barbariei mancipia omnium
contemptu exponerentur. † 1536.
- Guilielmus Budæus, Parisinus, magnum inter græce doctos lu-
men. Commentaria ejus græca lingua & liber de *Affe* re-
conditam continent eruditonem. † 1540.
- Ludovicus Vives, Hispanus, ob Commentarium in *Augustini li-
brum de civitate Dei* maxime celebris. † 1540.
- Petrus Bembus, illustri genere natus, *Confiantini Lascaris* audi-
tor, hinc in historia Veneta, hinc in epistolis ad familiares
Ciceronianii filii felicissimum imitatorem se præstisit. † 1547.
- Julius Cesar Scaliger vir πολυγλωττοῖς & portentosæ memo-
riæ, de cuius sublimitate ingenii exercitationes ejus in *Carda-
ni librum de subtilitatibus* testantur. † 1558.
- Philippus Melanchthon, Suevus, fidus b. Lutheri Achates & quar-
tus Germaniae præceptor, polyhistor summus et polygraphus
insignis, cujusque grammatica latina omnes Germaniæ scho-
las

itas occupavit, et hoc ipso effecit, ut reliquæ pristinorum sor-
dium barbaricarum penitus everrerentur. Notum enim est,
quantopere olim Monachi inde ab anno 1213. *Alexandri de
Villa Dei* Doctrinali puerorum, i. e. frigidissimo insicetæ
grammaticæ compendio, *Job. Tottelli Mammetrecto*, Anony-
mi geminæ gemmarum, & alias Anonymi arti diphtongan-
di, punctandi & epistolandi, itemque *Bridani Vulgario* dialecti-
corum sophismatum, *Brunelli* fabulis, aliisque ineptis libellis
adhæserint, & nescio quia dialecti Rothweilensis jucunditate,
stilique rusticitate, quam false autores epistolarum obscur-
rum virorum rident, delectati fuerint.

Gratulamur itaque merito orbi literato de nitidiore lite-
rarum elegantiorum facie, & optamus animitus, ut nunquam
desint, qui excolendis humanioribus studiis operam & oleum
impendant, ita enim cavabitur, ne mundus in pristinam barba-
riem recidat.

Laudanda hinc est Patronorum Ecclesiae solertia, qui scho-
lis viros præficere satagunt, de quibus constat, quod omne suum
tempus omnemque suam operam in studiis addiscendis con-
sumserint, & talis certe est Nobilissimus, Politissimus ac Docti-
ssimus Dominus *Henrius Julius Christianus Fritschius*, quem Se-
natus noster Amplissimus Sub-Rectorem sive Scholæ benevole
denominavit, vocavit & confirmandum curavit, egregia ejus
studia novit Lipsia, nec ignorat Dresdena, hic enim conficiendo
Löschiana Bibliotheca catalogo huicmodum noster præfuit.
Jam vero cum hodie à me è consensu *Senatus Amplissimi* reli-
quias Domini Praeceptoribus commendandus & in Classem suam
introducendus sit, paucis hac data occasione de præstantia bi-
storia literaria exponere visum fuit. Quem meum sermonem
ut omnes, qui literas amant, Lycaeō nostro bene cupiunt, & Do-
mino Fritschio favent, benevolā mente & attentis auribus
excipiāt, reverenter & humaniter invitantur.

AB:155056

VD 18

ULB Halle
003 085 112

3

TA → SL
nur 75 Blatt /

VDT7

R

